

Deyz'ođlu Teyze Ođlu 2

– Kurtođlu · 20 Nisan 2012

Bizim ahâliye kimler ne yapmış?
Beni bir düşünce sardı Deyzođlu.
Herkes birbirinden eyice kopmuş,
Ah bu gözler neler gördü Deyzođlu.

Kimseden kimseye kalmamış saygı,
Babadan oğla karşı bir kaygı,
Büyükte küçükte o bencil duygu,
Şu aklım izanım durdu Deyzođlu.

Şimdi hatır gönül sözde yaşıyo,
Vefasızlık riya boydan aşıyo,
Gardaş gardaşını öndüç kaşıyo,
Cümlede adamlık vardı Deyzođlu.

Gine zengin zengin fakir fakirdi,
Düğün de dernek de şıkır şıkırdı
O insanlar mütevazi vakurdu,
Hırsızlık soysuzluk ardı Deyzođlu.

Harmanda kalanı kaldırırlardı,
Ambarı boşusa doldururlardı,
Olmadık çareyi oldururlardı,
O eski insanlar erdi Deyzođlu.

Komşu komşusuna gelir giderdi,
Keder hepsine aynı kederdi,
Birinin yasını biri güderdi,
Herkes birbirine yârdi Deyzođlu.

Sanki tek bir beden tek yürek gibi
Dinleşirdi konuşurken erbabı,
Ortak kullanırdık kaşığı kabı,
Herkes bir kazandan yerdı Deyzođlu.

Biz bizi unuttuk bak gide, gide,
Herkes birbirine kin güde güde,
Belli mi kim torun kim ebe dede?
O eski muhabbet sırdı Deyzođlu.

Ya biz çok deđiřtik ya da bu asır?
Yüzyılın suçu ne bizdedir kusur,
Bence nefsimize olduk da esir,
Araya nefisler girdi Deyzođlu.

Niye kendim için dünyada çabam,
Neden uzağımda hısım-akrabam,
Međer ne haklıymış rahmetli babam,
“Et tırnakla gerek” derdi Deyzođlu.

Nasıl da “medeni” olduk bak güya,
Dünden geri gittik “çađdařlık” diye,
Niye bu hâllere geldik biz niye?
Yoksa gözümüz mü kördü Deyzođlu.

Fertten ferde sevgi olmalı niyet,
Sevgisizlik bir yařanmaz eziyet,
Malesef ölkemde aynı vaziyet,
Bizi can evinden vurdu Deyzođlu.

KURTOĐLU'YUM iřte budur kederim,
Kin güdene gine sevgi güderim,
Soranlara baki selam ederim,
Ayrılıklar hayli yordu Deyzođlu.

17-Ocak-1998

(Söyleyiř biçimi yerel Çorum aksanıdır)
Ařık Rifat Kurtođlu ÇORUM